

tens Formue. Aktiverne er opgjort til at være 1701 Millioner, Passiverne til 1230 Millioner. Men meget af det, der er opført paa Aktivsiden, er i allerhøjeste Grad problematisk, og noget af det kan slet ikke tages til Indtægt for den nuværende Regering. Jeg henviser til, at der paa Aktivsiden nu i Modsætning til tidligere er opført et Beløb paa mere end 35 Millioner under Jordfonden; det kan paa ingen Maade siges at være den nuværende Regerings Fortjeneste, det er Penge, der er kommet til uden egen Fortjeneste. Ogsaa meget andet af det, der findes paa Aktivsiden, er højst problematisk. Derimod er det aldeles ikke problematisk, at vi har en Statsgæld paa 1202 Millioner, hvoraf mere end 534 Millioner er Gæld til Udlandet, samt at vi aarlig skal betale i Renter og Afdrag af Statsgælden 64 $\frac{1}{4}$ Million. Hvad 1923—24 vil give os af finansielle Resultater, lader sig efter min Opfattelse slet ikke overse i Øjeblikket. Kun tror jeg, man med Sikkerhed kan regne med, at det Beløb, der er opført paa Indtægtssiden som Resultat af Formue- og Indkomstskattelovene, 155 Millioner, maa siges at være et alt for stort Tal. Det er jo ganske indlysende, at de Forhold, der er i det private Liv i økonomisk Henseende, vil afspejle sig paa Statens Regnskab, naar det kommer til at foreligge.

Det ærede Medlem Hr. Pinstrup holdt i Aftes en Tale for os, hvori han gjorde Rede for, hvorledes Landbruget var stillet. Nu vil jeg paa ingen Maade underskrive alt, hvad det ærede Medlem sagde, men nogen Sandhed var der vel nok i, at Landbruget i 1921 har haft et meget vanskeligt Aar, og at mange Landbrug har givet Underskud i Stedet for Overskud. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup gav sine Tal som et Udtryk for, hvad der var Normen paa Landet. Med dette for Øje kan man sige sig selv, at Formue- og Indkomstskatten, navnlig Indkomstskatten paa Landet, selvfølgelig vil blive betydelig ringere end anslaaet, thi ingen vil jo mistænke Landboerne for, at de hengiver sig til at opgive større Indtægter, end de faktisk har. Men endelig maa, efter hvad der er foregaaet navnlig i den sidste Tid, hvor Banksammenbrud saa at sige hører til Dagens Orden, Forholdet blive det, at mange Mennesker, der før havde betydelige Formuer og alene som Følge deraf ogsaa betydelige Indtægter, i de kommende Aar vil staa, i alt Fald delvis, uden Formue og i mange Tilfælde delvis ogsaa uden Indtægter. I alt Fald vil de forandrede økonomiske Forhold

ganske afgjort i overordentlig høj Grad influere paa Finansloven, og da navnlig paa den Side af Finansloven, som har med Indtægterne at gøre. Det er min Opfattelse, at vore finansielle Forhold stort set ikke kan betragtes som værende forbedret; i mange Henseender maa jeg endogsaa skønne, at vi ikke har naaet Bunden endnu.

Der har ganske vist ikke i den nu forløbne Sommer været saa megen Arbejdsløshed, som der var i forrige Sommer, men hvis Arbejdsløsheden var blevet lige saa stor i Aar, som den var i Fjor, vilde det ogsaa have været saa at sige umuligt for os at klare Vanskelighederne. Men Forholdet er dog det, at mere end 30 000 har været uden Beskæftigelse. Optalt har der været 30 000, men dertil kommer ganske afgjort, saaledes som Understøttelseslovene nu virker, at en hel Del arbejdsløse overhovedet ikke længere har meldt sig til nogen Arbejdsløshedskontrol, saa at man med Sikkerhed kan sige, at Tallet 30 000 er for lavt i Forhold til Tallet rigeligt 50 000, som vi havde i det foregaaende Aar.

Der har været nogen Bedring i visse Fag med Hensyn til Arbejdsløsheden. Byggeriet har været i ret god Gænge sidste Sommer paa Grund af de Tilskudslove, der var givet, og paa Grund af, at det nu var saa nogenlunde gaaet ind i den almindelige Bevidsthed, at Prisniveauet ikke vilde gaa synderlig længere ned. I alt Fald ventede man, at naar man fik Tilskuddet fra Stat og Kommune, vilde man være dækket mod Tab, selv om der kom nogen Prisnedgang. Men efter at disse Tilskudslove nu er udløbet og de til Raadighed stillede Midler forbrugt, er det utvivlsomt, at vi staaar overfor en ny Standsning i Byggeriet, medmindre da den højtærede Indenrigsminister vil være i Stand til at formaa sine Ministerkolleger og sit Parti til at stille Forslag om en Nyordning med Hensyn til Boligbyggeriet. Indtil nu har jo et Udvalg arbejdet med Sagen, uden at der er kommet noget positivt ud deraf. Jeg vil meget alvorligt henstille til den højtærede Minister, at han snarest muligt træffer sit Valg, saaledes at Befolkningen kan blive klar over, hvorvidt det er muligt at faa nogen Hjælp fra Staten eller ikke. Det er jo langt fra saaledes, at Bolignøden nu er forbi rundt omkring i Landet, tværtimod. I en Række Byer, hvor man tidligere havde Boligloven — Huslejeloven — som Værn mod en alt for voldsom Opskrining af Huslejen, er Forholdet nu blevet det, at det har man